

[Christmas Møller.]

den enorme Interesse, der her gør sig gældende, og det meget forskellige Forhold, der er mellem Statsvalgretten og Staten og den kommunale Valgret og Kommunen. Jeg tror, det er et Kompleks, der behersker adskillige ærede Medlemmer af dette høje Ting, dette nemlig, at de stirrer sig blinde paa Det kommunistiske Parti, oven i Købet i den Grad, at blot man har sagt en enkelt venlig Bemærkning til Kommunerne, spiller det en fuldstændig afgørende Rolle i disse Medlemmers Bevidsthedsliv. Jeg kan ikke se nogen som helst anden Grund til den ændrede socialdemokratiske Holdning, men det er jo muligt, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet kan det.

Jeg vender mig derefter til Spørgsmaalet om Valgretsaldere og vilde tro at være i Overensstemmelse med den højtærede Formand, naar jeg siger, at de mere politiske Betragtninger, som de sidste Dages Udtalelser kunde give Anledning til, maa vi hellere vente med, til den højtærede Statsminister er kommet tilstede, og det er jo saa heldigt, at vi senere paa Dagen netop skal have Lejlighed til at drøfte Statsministerens Tale m. m. Men om Valgretsaldere vil jeg gerne paa Det konservative Folkepartis Vegne gøre et Par Bemærkninger.

Jeg maa ogsaa her gaa tilbage til Hr. A. C. Mortensen. Han siger Sp. 1331—32 i Rigsdagssamlingen 1936—37:

„Jeg er tilfreds med Bestemmelsen om, at Valgretsaldere til Kommunevalg skal være den samme som til Folketingsvalg. Valgretsaldere er i det hele for høj, men det vilde vel ikke være rimeligt, om der var forskellig Valgretsaldere til Kommunevalg og til Folketingsvalg, og jeg haaber paa, at vi, inden det næste Kommunevalg kommer i 1941, skal have faaet ændret Valgretsaldere, ogsaa til Folketinget, saa den til den Tid kan blive lavere, og saa maa vi jo finde os i ved det kommende Valg at bevare 25 Aars Alderen som Valgretsaldere.“

Hvem skulde have troet om gamle A. C. Mortensen, at han næsten var profetisk! Men saadan staar der, og han er Ordfører for Socialdemokratiet. Derfor vil jeg gerne med Hensyn til Valgretsaldere sige, at der er jo ingen, der kan være i Tvivl om, at der er et overvældende Flertal inden for det høje Ting eller i begge Rigsdagens Ting, som er Tilhængere af 21 Aars Valgretsaldere, og der er jo heller ingen, der kan være i Tvivl om, at Det konservative Folkepartis principielle Stilling, saaledes som vi gav Udtryk for den ved Partiets Lands-

raadsmaade den 30. August i det nye Program, der da blev vedtaget, klart er, at 21 Aars Valgretsaldere er vort Standpunkt angaaende Danmarks Statsforfatning. Jeg maa blot lige gøre den ene Bemærkning, at jeg tror ogsaa, man har Ret til at sige, at man fra alle Sider vidste, og den højtærede Indenrigsminister vidste det ogsaa og Ministeriet i det hele, da det blev dannet, at der ved Valget den 30. Oktober var givet til Kende, at 21 Aars Valgretsaldere var det Standpunkt til Grundloven, som Socialdemokratiet, de Konservative, Det radikale Venstre og Kommunerne havde — og saa har vi vist oven i Købet Dansk Samling i Tilgift. Men saa er Stillingen tilmed den, at man har Lov til uden at gaa Regeringspartiet for nær at sige, at der i dette har været forskellige Anskuelse herom.]

Derfor vil jeg gerne paa nærværende Tidspunkt om dette Spørgsmaal kun sige, at jeg synes, det ikke er et Spørgsmaal, der egner sig til at lægges op i det høje Plan, som man har lagt det op i fra visse Sider. Om man skal følge Profeten af 1936, eller om man skal følge Indenrigsminister Sigurd Bergs Eksempel fra 1908 — og det kan dog ikke være helt galt for en Venstre-Indenrigsminister at følge den store Bergs Søn, den efter min Opfattelse dygtige Indenrigsminister —, om man skal gaa Vejen over Folkeafstemning, saaledes som vi i øvrigt har givet Udtryk for det i vort Program, eller om man ikke skulde sige, at i dette Spørgsmaal maa Rigsdagen virkelig kunne forhandle sig til Rette og ikke lade det give Anledning til store og for Befolkningen efter min Opfattelse helt uforstaaelige Diskussioner, det er et Spørgsmaal for sig. Vor Stilling til selve det principielle Spørgsmaal er klar.

Saaledes som Forholdet er vedrørende denne Sag og dens videre Udvikling skal jeg da kun sige, at vi kan tiltræde Regeringens Forslag paa de Punkter, jeg har nævnt, og tilsige det en velvillig og hurtig Behandling i et Udvalg; fremdeles at vi mener, at Valgretsalderspørgsmaalet maa naturligtvis kunne tale sig til Rette om, og at vi maa afvise de Ændringer, som Socialdemokratiet har foreslaaet i Skatte- og Opholdsbestemmelserne.

Aksel Larsen: Vi er særdeles vel tilfredse med, at Regeringen er fremkommet med sit Forslag om Afholdelse af kommunale Valg til Foraaret, og at den, som vi anmodede om i Begyndelsen af Finanslovdebatten, er fremkommet med det saa betids, at Sagen kan blive rettidigt afgjort. Vi